

Като присждбата изпълне
Свободенъ вече той стана;
Да мисли кой път да пригърне
Въ мила бащина страна.

Обиденъ мъченикъ тогава,
Мъчителитъ намрази;
Се мисли колчемъ ляга, става
Какъ може да ги поразии.

Дружина върна той събира,
На волята си ги склони
И времето безъ да простира
Ръши се да се подивии.

Да обикаля планинитъ,
Мъчителитъ си да трий,
Що теглитъ той злочестивитъ
Колко годъ да измий.

Или пъкъ родното му племе,
Ако се нѣкакъ съживи;
И скочи за да се отнеме
На помощъ да му се яви.

Но спи това злочесто племе
Въ дълбокъ и непробуденъ сънъ,
Въ тежки мъки тегли, стене,
Чернѣй отхвърлено навънъ.

Войвода щомъ се туй прѣдстави,
Потъ го побива по лице,
Какво да стори да направи
Съ раненото си той сърдце.